

Sygn. akt III U 767/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Beata Dzienis</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **K. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę socjalną

w związku z odwołaniem K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 8 października 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca K. M. prawo do renty socjalnej na okres od dnia 1 października 2013r. do dnia 30 września 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.10.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O., powołując się na przepisy ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 982) i ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) odmówił K. M. wznowienia wypłaty renty socjalnej z uwagi na niestwierdzenie całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu K. M. domagała się zmiany decyzji, uznania jej za całkowicie niezdolną do pracy i przywrócenia prawa do renty socjalnej. Opisała swój stan zdrowia i utrudnienia z nim związane. Nie zgodziła się z opinią, iż nie jest nadal całkowicie niezdolna do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

K. M. (ur. (...), z d. B.) na podstawie decyzji z dnia 22.09.2010r. była uprawniona do renty socjalnej od 01.08.2010r. do 30.09.2013r.

W dniu 12.07.2013r. odwołująca wystąpiła z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej. Lekarz orzecznik nie stwierdził u wnioskodawczynie całkowitej niezdolności do pracy. Podobnie orzekła komisja lekarska, rozpoznająca sprzeciw odwołującej.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia odwołującej, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłej lekarz sądowej z zakresu neurologii. Biegła została zobowiązana do wypowiedzenia się, czy schorzenia występujące u odwołującej spowodowały całkowitą niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i czy ewentualna całkowita niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki szkolnej.

Na podstawie badania odwołującej i analizy zgromadzonej dokumentacji medycznej biegła rozpoznał u wnioskodawczynie niedowład kończyn lewych oraz inne schorzenia neurologiczne, w tym stan po przebytych w styczniu i listopadzie 2010r. zabiegach operacyjnych. Zaopiniowała, iż stwierdzone schorzenia i stopień ich zaawansowania czynią odwołującą nadal całkowicie niezdolną do pracy od 01.10.2013r. do 30.09.2014r. Stan zdrowia odwołującej uległ poprawie w porównaniu z wynikiem ostatniego badania, jakie miało miejsce w dniu 03.09.2010r., nie może jednak wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie kosmetyczki, z powodu nieprawości kończyny górnej lewej. Siła obu kończyn lewych jest słabsza, ponadto wnioskodawczynie ma zaburzenia równowagi, potyka się. Z uwagi na stwierdzone schorzenia neurologiczne odwołująca nie powinna wykonywać ciężkiej pracy fizycznej, pracy w pozycji wymuszonej, wymagającej sprawności obu kończyn górnych i dolnych, ani prac na wysokości.

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawczynie do dnia 30.09.2013r. legitymowała się prawem do renty socjalnej i wniosła o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) w zw. z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 982), gdyż prawo do renty socjalnej, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: 1) przed ukończeniem 18 roku życia; 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia; 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Całkowita niezdolność do pracy, zgodnie z treścią art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) wyklucza możliwość wykonywania jakiegokolwiek pracy. Jak stanowi art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowań odnośnie odzyskania zdolności do pracy uwzględnieniu podlegają następujące okoliczności: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Ustalenia istnienia całkowitej niezdolności do pracy, jako ustawowej przesłanki nabycia prawa do renty socjalnej, Sąd dokonał w oparciu o opinię biegłej lekarz sądowej z zakresu schorzeń, na które cierpi wnioskodawczynie. Biegła uwzględniła jej aktualny stan zdrowia, przekonywująco wywiodła, iż stopień naruszenia sprawności organizmu uzasadnia orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy. Sąd uznał opinię biegłej za wiarygodny dowód w sprawie i w całości uwzględnił przy rozstrzygnięciu w sprawie. Strony nie zgłaszały zastrzeżeń do opinii.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt